

РЕШЕНИЕ

№ 16

гр. Пловдив, 27.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Христо Ив. Крачолов

Членове: Иван Хр. Ранчев

Веселин Г. Ганев

при участието на секретаря Нина Б. Стоянова
в присъствието на прокурора Румен Б. Поров
като разглежда докладваното от Христо Ив. Крачолов Наказателно дело за възобновяване № 20225000600531 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на глава 33 от НПК.

С присъда № 71/08. 11. 2022 г., постановена по НОХД 704/2022 г. Районен съд гр. Казанлък е признал подс. Н. П. К., със снета по делото самоличност, за ВИНОВЕН в това, че на 11. 05. 2021 г. в гр. *, с цел да набави за себе си имотна облага е възбудил и поддържал у Н.Н.И. от гр. * заблуждение, че е собственик на недвижим имот, находящ се в гр.*, като по отношение на описания имот е изповядана сделка и съставен нотариален акт и с това му е причинил имотна вреда в размер на 37 000 лева, престъпление по чл. 209 ал. 1 НК и го е ОСЪДИЛ на ДВЕ ГОДИНИ ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, като на основание чл. 66 ал. 1 НК е ОТЛОЖИЛ изтърпяването на така наложеното наказание с ЧЕТИРИ ГОДИНИ изпитателен срок.

Съдът с така постановената присъда се е произнесъл и по направените разноси.

В срока по чл.421 ал.1 НПК е депозирано искане за възобновяване от осъдения. Правят се доводи за допуснати съществени процесуални нарушения.

Прокурорът даде заключение, че искането е неоснователно.

Пловдивският апелативен съд, след като се запозна със събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с направените оплаквания в искането, намира и приема за установено следното:

ИСКАНЕТО Е НЕОСНОВАТЕЛНО.

За да постанови атакуваната присъда, Районният съд в Казанлък подробно е изяснил фактическата обстановка по делото, която накратко се изразява в следното:

В края на месец октомври 2020 г. Н. К. срещнал свид. Н.И. в гр. * и го попитал дали има интерес да закупи апартамент, който се намирал в гр. *, жк „*“, блок *. Споменал, че този апартамент бил негов. Двамата се разбрали, че когато подсъдимият вземе решение да продава апартамента, ще се обади. През месец януари 2021 г. Н. К. се обадил по телефона на свид. Н.И. и му казал, че е взел решение да продаде апартамента си. Двамата се срещнали в гр. *, като се разбрали да започнат процедура, свързана с представяне на всички необходими документи за продажба на апартамента. Уточнили помежду си цената на имота - 35 000 лева.

В края на месец април 2021 г. осъденият Н. К. и сина на пострадалия - свид. Н. Н., отишли заедно до служба по Геодезия, Картография и Кадастър - *, където подсъдимият подал документи за издаване на скица на горепосоченото жилище. След като тя била готова, отишли до служба „Местни приходи“ в Община *, където подали документите за данъчна оценка на апартамента. Там осъденият представил на свид. Д. С., нотариален акт за собственост за процесния апартамент от * г., скица от кадастъра от *.2021г. Подал молба за издаване на данъчна оценка на имота, която се издавала след сравняване на данните от нотариалния акт /за лице – собственик/ и скицата от кадастъра /на името на това лице/. След като подс. Н. К. се снабдил с всички необходими документи за продажбата, ги предал на св. Н. И., който ги представил пред нотариус - св. М. П.. Тя ги прегледала и направила необходимите справки. Свидетелят Н. И. също направил справка,

тъй като имал регистрация в ИКА по ЕГН на лицето и видял, че нямало тежести върху този имот за периода 1999 г. – 2021 г.

На 11.05.2021 г. Н. К. и свид. Н. И. се явили пред нотариус М. П.. Осъденият се легитимирал като собственик на имота с представените от него документи и в това качество, като продавач и след консултация с адвокат, поискал по-висока цена за апартамента за сумата от 37 000 лева, а разноските по прехвърлянето щели да си поделят по равно. Нотариусът проверила наличните документи и направила справка в имотния регистър за тежести, след което прочела изготвения проекто-нотариален акт.

След това св. Н. И. отишъл до клона на банка „*“ в гр. * откъдето превел сумата от 37 000 лв. по сметката на Н. К.. Същият проверил своята сметка, като се уверил, че е получил преведената сума за покупка на апартамента, която се явявала договорената помежду им сума от 37 000 лева и тогава се върнали при нотариус М. П., където св. Н. И. предоставил бордеро за изплатена сума по банков път. Той и Н. К., подписали изготвения от нотариуса акт за собственост /№ *, том * рег. № *, нотариално дело № */2021г. за покупко - продажба на процесния имот/, съответно като купувач и продавач.

Седмица след това, св. Н. И. отишъл да получи новия нотариален акт за апартамента на негово име. След няколко дни той посетил офис на „*“ гр. * да регистрира партидата за вода на негово име и установил, че партидата била регистрирана на друго лице - П. А.. Успял да се свърже по телефона с нея, а тя му заявила, че се намирала в *, при което свидетелят я попитал дали е наемател на процесния апартамент. Тогава тя му обяснила, че преди време била закупила този апартамент, който действително бил нейна собственост, но след това прехвърлила собствеността му на един от синовете си. След този разговор св. Н. И. отишъл в кантората на нотариус П., запознал я със ситуацията и след направена справка в Службата по вписванията, се установило, че още през * г. Н. К. продал процесния апартамент на лицето - В. М. М. /нотариален акт № *, том *, нотариално дело № */* г., изготвен от нотариус К.А/.

По делото е изготвена графологична експертиза, като заключението на същата сочи, че подписът, положен срещу „ПРОДАВАЧ“ в Нотариален акт за продажба на недвижим имот акт № *, том *, нотариално дело № */* г., вх. рег.

№* /изготвен от нотариус П. К. през * г./ е изписан от Н. П. К..

По делото е изготвена също така комплексна съдебна психолого-психиатрична експертиза, като обобщената оценка на експертите при събеседването, изследването и експертното оценъчно интервю на Н. К. е, че към момента на изготвянето ѝ не са констатирани клинични данни за краткотрайно или продължително психично разстройство или за интелектуална инсуфициентност /вродено или придобито слабоумие/.

Поведението на Н. П. К. в периода от 01.05. до 11.05.2021г. и до настоящия момент не било болестно мотивирано, като същият бил психично здрав. Същият в периода от *.2021 г. до *.2021 г. и към настоящия момент е бил в състояние да възприема правилно фактите, имащи значение за делото и да дава достоверни показания по тях. Психичното му състояние позволявало да участва във фазите на наказателното производство. Лицето е разбирало свойството и значението на деянието си и е могло да ръководи постъпките си.

Инстанцията, разгледала делото по същество, е направила внимателен и задълбочен анализ на събраните по делото доказателства, съпоставила ги е едно с друго и е изложила достатъчно и убедителни съображения, в които е посочила кои от тях кредитира и кои не. Въз основа на това са изградени напълно законосъобразни правни изводи.

Съдът намира, че искането за възобновяване е неоснователно.

На първо място, в него не се съдържат конкретни възражения, свързани с допуснати съществени процесуални нарушения, въз основа на които да се направи извод за наличие на касационни основания, които да доведат до възобновяване на делото.

Доколкото може да се извлекат доводи в тази насока, направени в депозираното пред настоящата инстанция искане, може да се приеме, че се навеждат твърдения за допуснати съществени процесуални нарушения, свързани с това, че не може да се проследи как е формирана волята на съда, за да се провери начинът по който е достигнати до правния извод за съставомерност на деянието.

При постановяване на съдебния акт първоинстанционният съд е анализирал всички събрани по делото доказателства, показанията на свидетелите са обсъдени внимателно и задълбочено. Те са съпоставени със

събраните по делото писмени доказателства, а така също и с изготвената графологична експертиза.

Въз основа на направения анализ първоинстанционният съд е стигнал до единствения възможен и категоричен извод, че осъденият Н. К. е осъществил от обективна и субективна страна съставомерните признаци на престъплението по чл. 209 ал.1 НК.

Не може да бъде споделен доводът на осъдения, който се развива пред настоящата инстанция за нарушено право на защита, тъй като назначеният му защитник не бил изпълнил определените си функции в пълен обем. Първоначално в проведеното разпоредително заседание на 12.09.2022 подсъдимият /тогава/ и неговия защитник са имали възможност да вземат становища по всички въпроси регламентирани в чл.248 ал. 1 НПК. В това съдебно заседание Н. К. не е възразил относно позицията на своя защитник, нито пък защитникът по някакъв начин е демонстрирал невъзможност да изпълнява процесуалните си функции, поради което нито подсъдимият се е възползвал от нормата на чл.96 НПК, нито защитникът е преценил, че е невъзможно да изпълнява задълженията си по независещи от него причини и да се откаже от приетата защита по реда на чл.95 НПК.

Видно от съдебния протокол от проведено пред първата инстанция съдебно заседание, защитникът по делото, въпреки алтернативността на позициите си, всъщност е поискал оправдаването на подсъдимия като е изразил становище, че това ще бъде най-разумното и законосъобразно решение. От своя страна в правото си на лична защита, осъденият Н. К. е оспорил субективната страна на деянието, твърдейки, че не е знаел, че процесният имот не е негова собственост.

Първоинстанционният съд изрично е посочил, че в конкретния случай са осъществени и двете форми на изпълнителното деяние, възбудил и поддържал заблуждение у Н. И., а това е сторено, чрез предоставяне на документите при изповядване на сделката за продажбата му, с което е искал да се представи за собственик на имота.

От разпита на свидетелите по делото по категоричен начин се установява, че през цялото време от подготовката на документите за продажбата на имота до изповядване на сделката подс. Н. К. е манифестира пред пострадалия, че е собственик. Това се потвърждава и от подадената от

него данъчна декларация /л.33 ДП/ на 12.04.2021 г., около месец преди изповядване на сделката, където се е вписал като собственик на жилището.

Не може да сподели и поддържаната и пред настоящата инстанция теза, че подсъдимият останал с впечатление, че всъщност само бил отдал имота под наем. Видно от приложения нотариален акт от *.* г. /л.60 ДП/ по сделката със същия имот, по който Н. К. е бил продавач, същият е прочетен от нотариусът и одобрен от страните по договора. Умисълът се извлича от действията на подсъдимия, а не от неговите обяснения след извършване на деянието /Р-837-* I н.о./. Поради това и не може да се приема за основателно доводът, че деянието не е осъществено от осъдения от субективна страна.

Поради изложеното по-горе, Пловдивският апелативен съд, намира искането за възобновяване за неоснователно, поради, което и

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдения Н. П. К. за възобновяване на наказателното производство по НОХД 704/2022 г. с присъда № 71/08. 11. 2022 г., по описа на Районен съд Казанлък.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____